

ת"פ (חיפה) 4615-03-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 4615-03-24 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כב' הנשיא, השופט אבי לוי

מדינת ישראל

בעניין: המאשימה
נגד

פלוני

הנאשם

גזר דין

כללי

הנאשם, פלוני, הורשע ביום 15.10.24, על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון,

בעבירות שנכללו בכתב-אישום מתוקן, שהוגש נגדו ואשר כלל -

אישום ראשון: **עבירת איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**");

ואישום שני: **עבירת הצתה**, לפי סעיף 448(א) לחוק.

עובדות כתב-האישום המתוקן

חלק כללי

המתלוננת **א'** היא בתה של המתלוננת **ב'** (להלן בהתאמה: "**א'**" ו-"**ב'**", ייקראו יחדיו "**המתלוננות**"). משנת 2019 ועד לחודש דצמבר 2023 ניהלו הנאשם ו-**א'** קשר זוגי. במהלך חודש דצמבר 2023 הודיעה **א'** לנאשם על רצונה להפסיק את הקשר הזוגי עמו.

בשימושה של **ב'** רכב 'יונדאי איוניק', מספר לוחית: 56514402, שנת ייצור 2021 (להלן: "רכב היונדאי"). **ג'**, גרה בשכנות ל-**ב'** ובבעלותה רכב 'סוזוקי SX-4', מספר לוחית: 9589267, שנת ייצור 2008 (להלן: "רכב הסוזוקי"). במועד הרלוונטי לכתב-האישום, חנה רכב היונדאי בחנייה מספר 14 ברחוב אפרים שריר 21 בנהריה, כשבסמוך אליו חנה רכב הסוזוקי.

א', **ב'** ו-**ג'** - הן הניזוקות בכתב-אישום זה, וייקראו יחדיו הנפגעות (להלן "**הנפגעות**").

אישום ראשון

במהלך תקופת הקשר הזוגי, נהג הנאשם כלפי א' בצורה טורדנית שכללה, בין היתר, הגעה למקום מגוריה בכתובות שונות, שיחות טלפוניות, הודעות ובירור אודות מיקומה ומעשייה. התנהלות זו של הנאשם המשיכה גם לאחר ש-א' הודיעה לנאשם על רצונה לסיים את הקשר. אז, החל הנאשם להטריד אותה, מתחת למקום מגוריה וכן ביצע ניסיונות התקשרות חוזרים ונשנים גם לאחר שנחסם על ידה.

על רקע המתואר לעיל ועל מנת להתרחק ממקום מגורי הנאשם בעיר עכו, בתאריך 1.12.23 העתיקו המתלוננות את מקום מגוריהן לעיר נהריה, אולם בחלוף זמן קצר, איתר הנאשם את כתובת המגורים העדכנית של המתלוננות. על רקע האמור, החל מתאריך 22.1.24 עברה א' להתגורר ולעבוד בעיר אילת.

בין התאריכים 29.1.24 - 31.1.24 איים הנאשם על ב' בשיחות טלפון, באומרו כי ביום שהיא תעלה א' תהיה איתו. הנאשם הוסיף לאיים על ב' בפגיעה בגופה ונכסיה, כאשר בתאריך 31.1.24 איים עליה באמצעות הודעה כתובה, ששלח אליה דרך יישומון ה"ווטסאפ", ובה כתב, בין היתר: "אני שמעתי עלייך הרבה דברים את אישה כל כך רעה וחוצפנית למרות הלכת עם ערבים ואת מנסה לפרק קשר שכלכך הרבה שנים ארוכות ואני מציעה לך באמת עוד לא ראית את הבלאגן האמיתי תשחררי את הסיפור הזה תניחי" ל-א' "ונאדר כמה לחץ תעשי וכמה תנסי להרחיק אותך אחד מהשני זה לא יעזור לך ולא יעבוד לך ואני מציעה לך שוב להניח להם את כלכך חוצפנית ואני אומרת לך מפה עם חשבת שאת החלפת מספר טלפון" ל-א' "ולנאדר אין אותו את טועה בגדול".

בחודשים שלאחר סיום הקשר הזוגי, איים הנאשם על א' בפגיעה בגופה, בחירותה ובשמה הטוב, באומרו, בין היתר, כי מבחינתו זה לא נגמר ולא ייגמר אף פעם, אלא רק ביום שהוא יחליט על כך.

אישום שני

בהמשך לאותם המעשים המפורטים לעיל, גמלה בליבו של הנאשם החלטה להצית את רכב היונדאי של ב'. לשם כך, ביום 2.2.24, ביקש הנאשם מאדם בשם עיסאם עיסא (להלן: "עיסאם"), להסיע אותו לפגוש את א' בנהריה. ביום 2.2.24, בשעה 4:28 או בסמוך לכך, נסעו הנאשם ועיסאם לכיוון נהריה, כאשר הנאשם נוהג ברכב מאזדה, מספר לוחית: 4801571, השייך לעיסאם (להלן: "רכב המאזדה"), כשבאמתחתו בקבוק המכיל חומר דליק, אותו הכין מבעוד מועד. בהגיעם סמוך לרחוב הגדוד 21 בנהריה, ביקש הנאשם מעיסאם להמתין לו ברכב. הנאשם ירד מרכב, התקדם רגלית וניגש לרכב היונדאי, אשר חנה בחנייה. בשעה 4:47 או בסמוך לכך, שפך הנאשם את תכולת הבקבוק עם החומר הדליק, על החלק התחתון של השמשה הקדמית של הרכב, בסמוך למכסה המנוע. בהמשך, שילח הנאשם אש ברכב היונדאי ונמלט בחזרה לרכב המאזדה. בעקבות מעשי הנאשם, אש אחזה ברכב היונדאי והתפשטה לרכב הסוזוקי של ג', שחנה בסמוך. ניידת כיבוי אש שהוזעקה למקום, פעלה לכיבוי השריפה. כתוצאה ממעשי הנאשם, נשרף רכב היונדאי ונגרם לו נזק חמור ואובדן מוחלט, כששווי הרכב עומד על סך של 120,400 ₪. בנוסף, נשרף רכב הסוזוקי ונגרם לו נזק ואובדן מוחלט, כששווי הרכב עומד על סך של 15,531 ₪.

הראיות לעניין העונש

המאשימה

במסגרת ראיות התביעה לעניין העונש, הגיש הפרקליט המלומד, עו"ד אמיר אליאל, את הראיות הבאות: הצהרת נפגעת העבירה (סומנה **טעת/1**); תדפיס רישום פלילי (סומן **טעת/2**); תדפיס רישום פלילי תעבורתי (סומן **טעת/3**).

על-פי **הצהרת נפגעת העבירה** (להלן: "**ההצהרה**"), עולה כי למתלוננת ב' נגרמו נזקים חמורים, הן נזקים נפשיים והן נזקי רכוש. בבחינת הנזקים הנפשיים היא מתארת כי היא סובלת ממבוכה, מהשפלה ומתסכול. היא תיארה כי היא סובלת מחרדות ומפחדים, וכי בסמוך לאירועים היא סבלה גם מתגובות גופניות (חולשה, רעידות, הקאות וכו'). בבחינת נזקי הרכוש היא מתארת כי נגרם לה נזק לרכב, שהיה רכב עבודה ולא היה רכבה הפרטי. היא מסרה כי עצם הפגיעה ברכב שהיה בשימושה, גרם למבוכה גדולה במקום עבודתה ולתהייה לגבי המשך העסקתה שם. עוד היא מתארת בהצהרתה כי פנו אליה שכנים בבקשה לתיקון הנזק בחנייה וכן לפיצוי השכנה שרכבה ניזוק גם הוא. עוד ציינה כי מאז אותו מקרה היא אינה חונה את רכבה הפרטי בחנייה הפרטית של הדירה. עוד הוסיפה כי בשל מעשי הנאשם, ביקשה בעלת הדירה בה היא מתגוררת בשכירות, שהיא תתפנה מהדירה, ורק לאחר שכנועים רבים הסכימה לבסוף בעלת הדירה לאפשר את המשך הישארותה בדירה.

על-פי **תדפיס הרישום הפלילי**, עולה כי לנאשם הרשעות קודמות, בעבירות שעניינן: סמים (לרבות סחר בסמים), קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות וביצוע גניבה. על-פי **תדפיס הרישום הפלילי התעבורתי**, לנאשם 17 הרשעות בעבירות תעבורה.

יצוין, כי הנאשם עצור במסגרת תיק זה מיום 2.2.24 ועד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ההגנה

ההגנה לא הגישה ראיות מטעמה לעניין העונש.

הטיעונים לעניין העונש

המאשימה

טיעוני המאשימה נטענו על-ידי הפרקליט בעל-פה, במסגרת הדיון. בטיעונו, עמד הפרקליט על **הערכים המוגנים** שנפגעו ממעשיו של הנאשם: פגיעה בקניינו של אדם, ואיום בפגיעה בגופו של אדם ובשלוות חייו. עוד הדגיש הפרקליט כי למעשה, איומי הנאשם המפורטים באישום הראשון, יצאו מן הכוח אל הפועל, נוכח המפורט באישום השני - משמע, הם לא נשארו רק בגדר "איומים".

כמו כן, פירט הפרקליט אודות **הנסיבות המחמירות הקשורות בביצוע העבירות**: באשר לנזק שנגרם לנפגעות - הדגיש את חומרת הנזקים שנגרמו להן בשל מעשי הנאשם, לרבות אובדן מוחלט של שני רכבים. בעניין הרכב שהיה בשימושה של ב', ציין כי אף שמדובר ברכב עבודה שהושבת (ולא ברכבה

הפרטי), הרי שעדיין מדובר בנזקים משמעותיים, ישירים ועקיפים (בעניין זה הופנית להצהרה שסומנה **טענת 1**). כמו כן, הדגיש את הפגיעה בזכותן הבסיסית של המתלוננות לחיות את חייהן בנחת. באשר לחומרת המעשים - טען כי מדובר בהקצנה של המעשים, תיאר אותם כ"דבקות במטרה" במובן השלילי שלה. הדגיש כי הנאשם לא כיבד את רצונה של מי שהייתה בת-זוגו בעבר, וכאשר השלים לבסוף עם בקשתה לסיים את הקשר, הוא פעל באופן מאיים כלפיה וכלפי אמה וגם כלפי קרובי משפחה אחרים. עוד הדגיש כי עצם העובדה שהמתלוננות העתיקו מגוריהן, יותר מפעם אחת וזאת על מנת להתרחק מהנאשם, מעידה כאלף עדים על התחושה שלהן כמי שחשו מאוימות, ומעידה גם על הנזק שנגרם להן. עוד ציין כי העתקת מגוריה ומרכז חייה של א' הביא לניתוק הקשר שלה עם מכריה.

באשר לקביעת מתחם העונש ההולם, צירף הפרקליט אסופת פסיקה, המתאימה על-פי שיטתה של המאשימה, לנסיבות המקרה. כמו כן, טענה המאשימה כי אמנם קיימת זיקה בין האישומים לבין נפגעות העבירה בהם, אולם הדגישה כי כל אחד מן האישומים עומד בפני עצמו. אי לכך, עתרה המאשימה למתחם עונש נפרד, עבור כל אחד מהאישומים:

ביחס לעבירת **האיומים** באישום הראשון, עתרה המאשימה למתחם הנע בין 12 - 18 חודשי מאסר בפועל, תוך התחשבות בכך שמדובר באיומים משמעותיים ומוחשיים;

ביחס לעבירת **ההצתה** באישום השני, עתרה המאשימה למתחם הנע בין 36 - 60 חודשי מאסר בפועל, תוך התחשבות בגרימת אובדן מוחלט לשני כלי הרכב הניזוקים.

עוד ציינה המאשימה, כי ככל ויוחלט על קביעת מתחם עונש כולל עבור שני האישומים, אזי עותרת המאשימה למתחם שנע בין 48 - 72 חודשי מאסר בפועל.

באשר **לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות**, טען הפרקליט: בעניין עברו הפלילי של הנאשם - ציין כי אין זו היתקלותו הראשונה של הנאשם עם גורמי אכיפת החוק, כפי שיעידו תדפיסי הרישום הפלילי שלו. הוא ציין כי הגם שמדובר בהרשעות שהתיישנו, הן לא נמחקות ומכאן שיש לתת להן את המשקל הראוי. בעניין שיקולי שיקום - הבהיר כי אין בנמצא אופק שיקומי, וממילא לא ביקשה ההגנה להפנותו לשירות המבחן. משכך, נושא השיקום אינו עומד על הפרק, וכל המשתמע מכך. בעניין שיקולי הרתעה - הדגיש כי בנסיבות המקרה, יש להעדיף את שיקולי הרתעת הנאשם, בוודאי לנוכח העובדה שאיומי הנאשם יצאו מן הכוח אל הפועל, ולנוכח הנזק החמור שנגרם (לשני רכבים).

בנסיבות אלה, ביקשה המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של המתחם אליו עתרה, בין אם מדובר בשני מתחמים נפרדים ובין אם מדובר במתחם אחד כולל.

כמו כן, עתרה המאשימה להטלת עונש מאסר מותנה ולחיוב הנאשם בפיצויים לטובת שלוש הנפגעות.

ההגנה

בא-כוחו המלומד של הנאשם, עו"ד עידן רז, הגיש את טיעוני ההגנה בכתב (סומנו **טענה 1**), והוסיף עליהם בעל-פה בדיון. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם, טען כי המדובר במסכת נסיבות שהפרדה

בין חלקיה תהא מלאכותית, וכי למעשה מדובר ב"אירוע אחד", שיש לקבוע בגינו מתחם עונש אחד.

באשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, טענה ההגנה כי הצהרתה של נפגעת העבירה הוגשה בהעדר מסמכים התומכים בה, כגון מסמכים המעידים על היעדרות מעבודה או על שכירת הדירה. עוד צוין באשר לרכב שהיה בשימושה של ב', כי למעשה לא היה בבעלותה, ומשכך הנזק לא נגרם לה.

באשר לקביעת מתחם העונש ההולם, סקרה ההגנה בטיעוניה רשימת פסיקה, המתאימה לשיטתה לנסיבות המקרה, ועתרה למתחם עונש הנע בין 8 - 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

באשר ל**נסיבות המקלות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות**, נטען: הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה בכתב-האישום המתוקן וחסך מזמנו של בית-המשפט ומזמנם של העדים הרבים; הנאשם הצטער על מעשיו, הביע חרטה עליהם והתחייב שלא לחזור עליהם; נטען כי הנאשם הינו אדם נורמטיבי, והגם שיש לחובתו שתי הרשעות קודמות (שאף ריצה מאסר בפועל בגין), שתיהן התיישנו זה מכבר ועל משקלן להיות נמוך, גם לנוכח העובדה שלא דובר בעבירות אלימות; הנאשם הינו רווק, יליד 1996 ואב לילד כבן 7 שנים - תואר כי בעקבות משבר נפשי ממנו סבלה אמו של בנו, היא התקשתה לטפל בו, ולכן מזה 6 שנים הנאשם מגדל את בנו בסיוע משפחתו ואין לו או לבנו קשר כלשהו עם האם; צוין כי הנאשם, עובר למעצרו, התגורר בעכו ועבד במסגרות שונות - עבד כשנה בחברה העוסקת בפרויקטים בתחום השיפוצים ולפני כן עבד במשרות שונות בתחום התעשייה; צוין כי משפחתו של הנאשם מונה זוג הורים ועשרה אחים, כולם מתגוררים בעיר עכו; הודגש כי הנאשם שוהה במעצר מיום 2.2.24, במרוחק מבנו ולא יכול למלא אחר חובותיו כאב, כפי שעשה טרם מעצרו.

לאור נסיבות אלה, ביקשה ההגנה לגזור את עונשו של הנאשם בסמוך לרף התחתון של המתחם שייקבע. כמו כן, ביקשה לנכות את ימי מעצרו של הנאשם מתקופת מאסרו. בנוסף, ביקשה כי המאסר המותנה שיוטל על הנאשם יהיה מידתי ומתון. בסיכום דבריו, ציין הסנגור כי הנאשם הביע נכונות מצדו לפצות את הנפגעות, ולהפקיד סכום של 10,000 ₪, על חשבון הפיצויים שייפסקו לטובת הנפגעות. סכום זה אכן הופקד. כמו כן, ביקש הסנגור כי מחווה זו תילקח בחשבון בעת גזירת עונשו של הנאשם, שכן היא מלמדת על רצונו של הנאשם להשתקם. עוד הוא ציין כי הנאשם עובר סדנה למניעת אלימות במשפחה, במסגרת שירות בתי-הסוהר, דבר המלמד על רצונו העז להשתקם.

דברו של הנאשם

הנאשם פנה לבית-המשפט - התנצל על מעשיו והבטיח שלא לחזור עליהם פעם נוספת. הוא ציין כי הוא רוצה לשוב לבנו במהרה, אותו הוא מגדל לבדו.

דין והכרעה

התנהגותו העבריינית של הנאשם דכאן חמורה מאוד. ראוי כי מעשים מסוג זה ייענו בתגובה עונשית הולמת ומרתיעה, נוכח האינטרס הציבורי למנוע או לכל הפחות להפחית, כמה שניתן, את תופעת האיומים והוצאתם אל הפועל. סבור אני, כי עבירת ההצתה מחייבת ענישה משמעותית - וזאת לאור

פוטנציאל הנזק הגלום בשילוח אש, ולנוכח העדר יכולתו של מבצע העבירה לצפות את השלכותיה של ההצתה או לשלוט בתוצאותיה.

בעניין זה, יפים דבריו של כב' השופט י' דנציגר ב-ע"פ 1414/15 מדינת ישראל נ' אלון אבוש פדר (ניתן ביום 15.4.15), בפסקה 9:

"עבירת ההצתה היא מהחמורות שבספר החוקים וזאת לאור הפוטנציאל ההרסני הטמון בה, נוכח הסכנה הגלומה במעשה לגופו ולרכושו של אדם. בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתה היתרה של העבירה שראשיתה ידוע אך כיצד תתפשט ומה יהיה היקפה, אין איש יודע, שכן מנהגה של האש להתפשט ללא שליטה, תוך שהיא זורה הרס רב בדרכה [ראו: ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל (8.11.2012), פסקה 3"

ככלל, בעת ביצוע מלאכת הענישה, העיקרון המנחה שנקבע במסגרת תורת הבניית שיקול-הדעת השיפוטי הוא עקרון ההלימה: משמע, שימור יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה ומידת אשמו של הנאשם - ובין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. על מנת לשמר יחס זה, יש לשרטט מתחם עונש הולם עובר לקביעת העונש, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. מכאן, לאחר קביעת המתחם, וככל שבית-המשפט לא מצא לנכון לסטות הימנו מטעמים של שיקולי שיקום או של הגנת הציבור, ייקבע העונש המתאים לנאשם, בשים לב לנסיבותיו האישיות ולנתונים נוספים, הללו שאינם קשורים בביצוע העבירה.

בשאלה האם מדובר כאן באירוע אחד או שמא בשני אירועים נפרדים, נחלקו דעות הצדדים. המאשימה סברה שעניין לנו כאן בשני אירועים נפרדים, ואילו ההגנה סברה כי מדובר באירוע אחד הכולל מספר מעשים, וזאת בשים לב לבסיס המשותף לשני האישומים.

לשיטתי, העבירות הנדונות מהוות "**אירוע אחד**" כלשון סעיף 40ג(א) לחוק: העבירות מהוות חלק מ"תכנית עבריינית אחת", וקשורות זו לזו בקשר הדוק בהיבט התוכני והענייני - המעשים כונו כלפי אותן מתלוננות, בכדי להטיל עליהן מורא וכדי לפגוע בהן ובשלוותן. באשר לפערי הזמנים בין המעשים, המדובר בפער של מספר ימים בודדים שחלפו בין ביצוע עבירת האיומים (29-31.1.24), לבין הוצאתם אל הפועל בעבירת ההצתה (2.2.24). בעניין זה, "מבחן הקשר ההדוק", בוחן את **עוצמת הקשר** שבין העבירות ולא את השאלה האם העבירות ניתנות להפרדה; לאור האמור, ובהתחשב בזהות הנפגעות, בכוונה הזוהה שעמדה מאחורי המעשים, ובקשר הישיר שקיים בין שני האישומים, בהחלט מתקיים בענייננו מבחן הקשר ההדוק [ראו לעניין זה: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופטת ברק-ארז, ניתן ביום 29.10.14]. לפיכך, מאחר ומדובר באירוע אחד, אשית על הנאשם עונש אחד בגין המעשים כולם, אשר יביא בחשבון את כל חלקי המסכת העבריינית.

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו ברורים הם - הוא פגע בכבוד האדם ובזכותן של המתלוננות לחיות חיים שלווים ובלתי-מופרעים, ובפרט בזכותה של המתלוננת א' לנהל את חייה האישיים על-פי רצונה ובחירתה; הוא פגע באופן ממשי ברכושן של הנפגעות; הוא פגע בסדר היום הציבורי כששילח אש ללא שליטה או בקרה, תוך שימוש בחומר דליק. לסיכומו של דבר, המאיים על

אדם אחר בפגיעה בגופו או ברווחתו ואף מוציא את אותו איום אל הפועל, ומביא בכך לפגיעה ממשית
בנכסיו - פוגע פגיעה חמורה בערכים המוגנים.

באשר לעבירת ההצתה, יצוין כי קשת הענישה היא רחבה מאוד, כאשר מדיניות הענישה נגזרת, בין
היתר, מהתכנון המוקדם, מסוג ומהות הרכוש שהוצת בפועל, מתוצאות המעשה ומפוטנציאל הסיכון
לנפש ולרכוש, הגלום במעשה ההצתה [ראו ע"פ 8347/19 מהרטו נ' מדינת ישראל (ניתן ביום
17.3.20)].

על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם לאירוע זה, עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירות
איומים והצתת רכב, על רקע מערכת יחסים זוגית שהסתיימה:

ב-ת"פ (מחוזי י-ם) 70234-10-21 מדינת ישראל נ' פלוני (ניתן ביום 8.8.22) הורשע הנאשם על-פי
הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירת הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק, ובעבירת איומים לפי
סעיף 192 לחוק. באותו מקרה, היו הנאשם והמתלוננת בהליך גירושין, ולהם שני ילדים משותפים.
באותם ימים, אמה של המתלוננת התגוררה בסמוך למתלוננת, היה בבעלותה רכב, והתקיים סכסוך
בינה לבין הנאשם על רקע מעורבותה בהליך הגירושין. באחד הימים, התכתב הנאשם עם המתלוננת
בהודעות, ואיים לפגוע באמה. בהמשך, נטל הנאשם קטנוע ממכר שלו, והצטייד בבקבוק חצי ליטר
בנזין ובמצית. באחד הלילות, הגיע הנאשם בשעה 04:15 לערך לרחוב מגוריהן של המתלוננת ואמה,
ניגש לרכבה של האם, שפך את הבנזין על מכסה המנוע של הרכב והצית אותו באמצעות המצית.
כשהחל הרכב לעלות באש, נמלט הנאשם מהמקום על גבי הקטנוע. כתוצאה מכך, נשרף הרכב,
נשמע ממנו פיצוץ עז ולבסוף נשרף כליל. בנוסף, נשרפו באופן חלקי שני רכבים שחנו בסמוך, ונגרם
להם נזק. דובר בנאשם כבן 23, בעל עבר פלילי מכביד, לרבות הרשעות בעבירות אלימות. לנאשם
נערך תסקיר שירות מבחן, בו פורטו נסיבות חייו הקשות (לרבות התמכרותו לאלכוהול), אשר ניתן ללא
המלצה שיקומית בעניינו. במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם שהמאשימה תגביל עצמה לעונש של 26
חודשי מאסר בפועל, והסנגור יהיה חופשי בטיעונו. **בית-המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין
18 - 42 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים
ופיצוי למתלוננים.**

ב-ת"פ (מחוזי חי') 37960-01-20 מדינת ישראל נ' מוהנד מג'דוב (ניתן ביום 5.11.20) הורשע
הנאשם על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק, ובעבירת הצתה
לפי סעיף 448(א) רישא לחוק. אותה עת, ניהל הנאשם זוגיות עם בתו של המתלונן והשניים התגוררו
בבית המתלונן. באחד הימים, התפתח עימות מילולי בין הנאשם לבין המתלונן, ובימים שלאחר מכן איים
הנאשם על המתלונן, באמצעות הודעות ותמונות ששלח להם בטלפון הסלולארי, כי יפגע במתלונן,
במשפחתו וברכבו. הנאשם ניגש לתחנת דלק ורכש דלק בבקבוק. באחד הלילות, בשעה 03:00 לערך,
הגיע הנאשם לבית, ניגש לרכבו של המתלונן כשבקבוק הדלק עמו, ושילח אש בחלקו האחורי של
הרכב. האש כובתה על-ידי המתלונן. לרכב נגרמו נזקים, בשווי של כ-41,000 ₪. המתלונן העיד על
הנזקים שנגרמו לו ולמשפחתו, הן אודות הנזק הנפשי, והן אודות הנזק הכספי (הרכב שימש כמקור
פרנסתו). דובר בנאשם כבן 25, בעל עבר פלילי והרשעות קודמות בעבירות אלימות. לנאשם נערך
תסקיר שירות מבחן, אשר ניתן ללא המלצה שיקומית. **בית-המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע**

בין 18 - 42 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

ב-ת"פ (מחוזי חי') 20637-08-19 **מדינת ישראל נ' אחמד שאהין** (ניתן ביום 22.3.20) הורשע הנאשם על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק. במקרה זה, היו הנאשם והמתלוננת גרושים, כשלשניים 5 ילדים קטינים. אותה עת, התגוררה המתלוננת בבית הוריה, בנפרד מהנאשם. באחד הימים, נסע הנאשם ברכבו, הבחין במתלוננת הולכת, עצר את הרכב לידה ודרש ממנה כי תוותר על משמורת הילדים, אחרת יפגע בה. בשל כך, הגישה המתלוננת תלונה במשטרה בגין איומים. הנאשם זומן לחקירה, שתואמה עמו לבוקר היום שלמחרת. על רקע זימונו לחקירה, החליט הנאשם להצית את הרכב המשמש את המתלוננת והשייך לאביה, ולשם כך חבר לאדם אחר. שניהם הגיעו ברכב, בשעה 03:00 לערך לבית הורי המתלוננת, מצוידים בבקבוק בנזין. השניים עצרו את רכבם בצמוד לרכב, הנאשם הדליק את בקבוק הבנזין, השליך אותו על הרכב, וכשזה החל לעלות באש נמלטו השניים מהמקום. בני משפחת המתלוננת הבחינו בדליקה וכיבו אותה. לרכב נגרם נזק בשווי של כ-19,000 ₪ ואובדן כללי. דובר בנאשם כבן 34, אשר לחובתו שלוש עבירות קודמות, בעבירות אלימות. **בית-המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 - 48 חודשי מאסר בפועל [בגין עבירת הצתה בלבד], וגזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.**

ב-ת"פ (מרכז) 61085-11-14 **מדינת ישראל נ' אגרונוב** (ניתן ביום 6.9.15) הורשע הנאשם על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירת הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק. באותו מקרה, שמע הנאשם כי המתלוננת, בת-זוגו לשעבר, התארסה לאדם אחר, ובתגובה לכך הגיע לחניון ביתה של המתלוננת, בשעת לילה מאוחרת ופגש בה. המתלוננת ואמה הבהירו לנאשם כי המתלוננת לא מעוניינת בזוגיות עמו, אך הוא מצדו לא קיבל זאת. הנאשם נסע במונית לתחנת דלק והצטייד בחומר דליק. בשעה 05:00 לערך חזר הנאשם לחניון, שפך את החומר הדליק על רכב, השייך לארוסה של המתלוננת והנמצא בשימושה, ושילח בו אש. אש ניצתה ברכב, נשמע פיצוץ, והנאשם הסתלק מהמקום. שירותי הכיבוי כיבו את האש ומנעו התפשטותה. לרכב נגרם נזק בשווי של כ-77,000 ₪. דובר בנאשם כבן 24, בעל עבר פלילי, כאשר לחובתו שתי הרשעות קודמות, והליך נוסף שהסתיים ללא הרשעה. **בית-המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 - 54 חודשי מאסר בפועל [בגין עבירת הצתה בלבד], וגזר על הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל (33 חודשים לאחר הפעלת מע"ת), מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים.**

מתחם העונש ההולם

בבואנו לגבש את מתחם העונש ההולם יש לתת את הדעת לאותן **נסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, זאת בהתאם **לסעיף 40ט(א) לחוק העונשין**. ביחס למקרה דכאן, אפרט את אותן הנסיבות אשר יש להתחשב בקיומן:

הנאשם שיבש את אורח חייה של המתלוננת א' על פני תקופה ממושכת, הן במהלך תקופת הקשר הזוגי הן בחודשים שלאחר סיומו; אין מדובר באירוע בודד, כי אם במסכת איומים שבוצעה כלפי המתלוננת, שכללה הגעה פיזית לבית מגוריהן וכללה הטרדות חוזרות ונשנות בשיחות טלפון ובהודעות

; כתוצאה מאותם איומים והטרדות, נאלצו המתלוננות להעתיק את מקום מגוריהן מספר פעמים וגם זאת ללא הועיל; מסכת האיומים הסלימה כאמור לכדי מימוש האיום, בעצם ביצוע עבירת ההצתה; הנאשם תכנן את עבירת ההצתה בכך שהצטייד מראש בחומר דליק; הנאשם חבר לאדם אחר (עיסאם) על מנת שזה יסייע לו להגיע ולבצע את עבירת ההצתה; עצם השימוש בחומר הדליק בעת ביצוע המעשים מהווה נסיבה מחמירה; מעשיו של הנאשם גרמו לנזק בפועל, ולאבדן מוחלט של שני כלי רכב, בערך כולל של למעלה מ-136,000 ₪; האש שהדליק הנאשם הייתה עשויה להתפשט עוד יותר ואף להביא לכדי פגיעה בנפש; הנאשם פגע בתחושת הביטחון ובתחושת המוגנות האישית של המתלוננות וגרם להן לנזק נפשי; הנאשם גרם לנזק משני, לרבות נזק כלכלי.

בבחינת חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות - ביחס לעבירת 'האיומים' הנאשם הוא האחראי הבלעדי. ביחס לעבירת 'ההצתה', אף שהסתייע באדם אחר, הרי שהנאשם הוא הגורם היוזם, המתכנן והמבצע העיקרי של עבירה זו, ולכן אין חולק כי גם כאן יש לייחס לו אחריות מוחלטת.

לסיכום של דבר, סבור אני כי יש לקבוע מתחם ענישה הולם הנע בין 34 - 54 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד עונשים נלווים.

משנקבע מתחם הענישה, בשלה השעה להגדיר את העונש המדויק שיוצב בתוככי מתחם הענישה, תוך התחשבות באותן נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, זאת לפי סעיף 40 יא לחוק העונשין:

המדובר בנאשם בן 28, בעל עבר פלילי מכביד (כפי שפורט לעיל); הנאשם נעדר אופק שיקומי.

יחד עם זאת, לא נעלמו מעיני הנסיבות הבאות: הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה בביצוע העבירות בכתב-האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר; הנאשם ייתר את העדתן של הנפגעות; הנאשם הביע חרטה על מעשיו והתנצל עליהם; הנאשם הביע נכונותו לפצות את המתלוננות, ואף הפקיד לשם כך כספים בסך של 10,000 ₪ (הופקדו בקופת בית-המשפט); לנאשם ילד בן 7, אשר סמוך על שולחנו, אותו הוא מגדל בסיוע משפחתו

סוף דבר

מוטלים, אפוא, על הנאשם עונשים כדלקמן -

(א) 38 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מיום מעצרו.

(ב) 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה של הצתה או עבירת אלימות מסוג פשע.

(ג) 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת איומים או עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש.

(ד) פיצוי לנפגעות בסך 19,000 ₪. הפיצוי יינתן לנפגעות על-פי החלוקה הבאה: הכספים שכבר הופקדו בקופת בית-המשפט בסך 10,000 ₪ יועברו לחשבון של א' ו-ב' בחלקים שווים

(קרי, 5,000 ₪ לכל אחת) 9,000 ; ₪ ישולמו לשלוש הנפגעות בחלקים שווים (קרי, 3,000 ₪ לכל אחת).

הפיצויים ישולמו ב-9 תשלומים חודשיים שווים, החל ביום 1.2.25 ויועברו לנפגעות העבירה לפי פרטים עדכניים שיימסרו בידי המאשימה למזכירות. אי-תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' טבת תשפ"ה, 06 ינואר 2025, במעמד הצדדים.